

מאורות אל העבר

כה תשע'י טרעה | 28/10/1910

מייסדי אום ג'וני היא דגניה, יקנדייה, נחלת הכלל

לאירועים נוספים בקרו אותנו:
history.orot.ac.il

דגניה

הסוכסוך בחוות כינרת בין ברמן, מנהל החווה מטעם התנועה הציונית, לבין הציירים הסוציאליסטים יוצאי רוסיה (לימים הם יוכנו אנשי העלייה השנייה) הגיע לנקודת רתיחה. רגע לפני הפיצוץ הצייר ארתרור רופין, ראש המשרד הארץ ישראלי, סוג של פשרה. חלק מן החלוצים ("הקומוננה החדרתית") עברו את הירדן מזרחה והחלו בניהול עצמי ושיתופי של אדמות הקרקן הקיימות בכפר אום ג'וני שנקראה מעתה דגניה. "ניגשנו להקים יישוב עצמאי של פועלים ערבים על אדמות הלאום. יישוב שיתופי ללא מנצחים וממנצחים - קומוננה!". רק הכריזו שנים עשר חברי הקבוצה (עשרה חברים ושתי חברות) ביום כ"ה בתשרי טרעה, (28.10.1910). באדמות דגניה, שלימים הוקמה לצדיה דגניה ב', התעצב אופיו של הקיבוץ בצורתו השיתופית ביותר והמורכבת ביותר. אנשייה הנחילו לעולם ההתיישבות הציוני את רעיונות בית הילדים והקבוצה הקטנה, את שירי רחל ואת דת העבודה של א.ד. גורדון, את זיכרונות מסע המושבות של הרב קוק ועוד שורה ארוכה של אישים רוח ומעשה שהובילו את תנעת העבודה הציונית במשך שנים ארוכות. מעל הכול, הפכה דגניה לסמל ההתיישבות בעמקי הירדן והכנרת.

